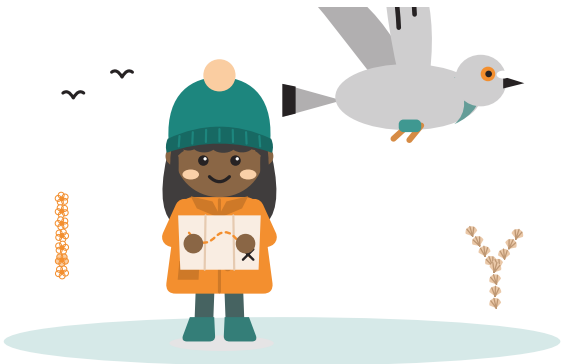
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van

Ivy

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
I	I van Inlaag	8
V	V van Vuurtoren	14
Y	Y van Y-splitsing	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Polder	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Iepenlaan	41
M	M van Molen	46
	De naam op de kaart	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

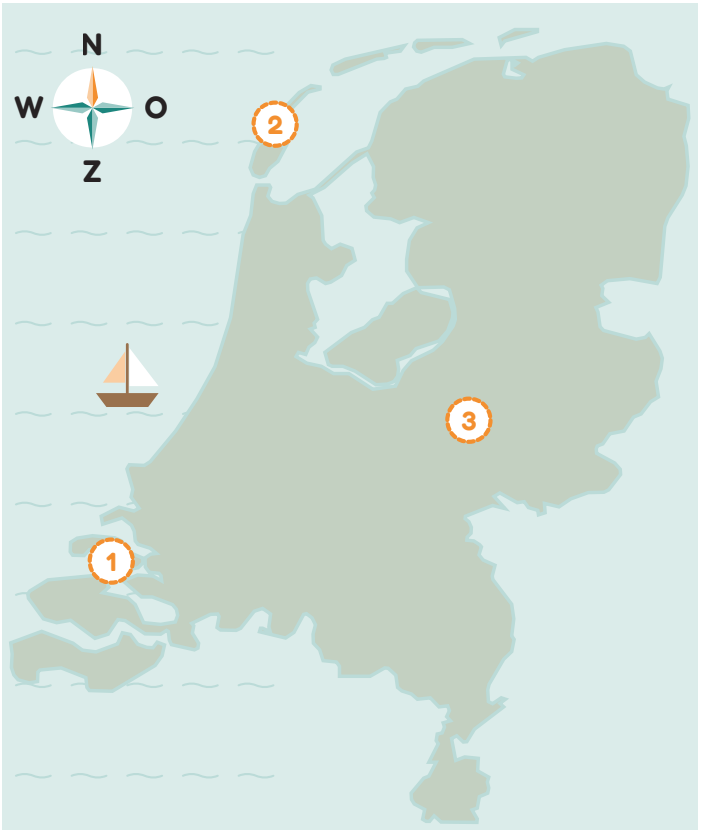

Het was een zonnige ochtend. Ivy schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Ivy remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Ivy?’ Ivy viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Ivy. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

IVY

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

1 I van Inlaag

Ze stonden in Zeeland, vlak achter een hoge dijk. Daar lagen ondiepe plassen in een groen land. ‘Dit is een inlaag,’ zei Pluim. ‘Lang geleden legden mensen hier een extra dijk aan, achter de zeedijk. Voor de zekerheid.

Nu liggen er plassen, en vogels vinden het hier heerlijk.’ Het rook naar zee, al kon je de zee niet zien. Een windje bracht een geur van zout. Er klonk overal vogelgeluid: fluiten, piepen en roepen. ‘Het is hier net een vogelfeest,’ zei Ivy.

In een plas liep een vogel die eruitzag alsof hij in zijn mooiste pak liep: wit, met zwarte strepen en een zwart petje. Hij had lange blauwgrijze poten. En zijn snavel... 'Zijn snavel is krom!' zei Ivy. 'Omhoog krom!' 'Een kluut,' zei Pluim. 'Let maar op.'

De kluut stapte door het ondiepe water. Hij zwaaide zijn snavel heen en weer door het water, zoals iemand die met een zeis maait. Zwiep, zwiep, zwiep. 'Wat doet hij?' vroeg Ivy. 'Hij vangt kleine beestjes,' zei Pluim. 'Hij hoeft niet te kijken. Hij voelt met zijn snavel.'

Ivy deed het na met haar hand door de lucht. Zwiep, zwiep. 'Ik vang niks,' zei Ivy. 'Jij hebt ook geen kluutsnavel,' zei Pluim. Een andere kluut kwam aanlopen en riep: kluut! kluut! 'Hij zegt zijn naam!' zei Ivy.

Pluim knikte. 'Sommige vogels doen dat.'

Echt waar!

De kluut

De kluut heeft een snavel die omhoog buigt. Hij maait daarmee heen en weer door het ondiepe water. Zo vangt hij op de tast kleine beestjes.

Zo groot	42 tot 46 centimeter
Eet graag	kleine waterbeestjes, zoals slakjes
Let op	zwart-wit, met een omhoog gebogen snavel

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben zwart en wit, ik heb lange blauwgrijze poten en een snavel die omhoog buigt. Wie ben ik?

Klopt het? Kijk op p. 59.

L van Landtong

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Ivy. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Ivy. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Ivy. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Ivy. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Ivy wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Ivy. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

